Neszlényi Balázs

Csigavitéz kalandjai

Mesék a csigaház belsejéből a szív legmélyéig

(erdőkön, álmokon, barátságon át)

Helma Kiadó
2026

Neszlényi Balázs - Csigavitéz belív.indd 5 2026. 04. 22. 9:24:23

© Neszlényi Balázs

Minden jog fenntartva.
A könyv bármely részletének közléséhez
a kiadó előzetes hozzájárulása szükséges.

ISBN 978-615-113-270-8

Kiadja a HELMA kiadó 2026. 06. 01.

Borító: Bakó Lilla
Illusztrációk: Kovácsné Nagy Katalin
Szekresztő/korrektor: Haupt-Kutas Mónika
Tördelő: Bakó Lilla

A könyv megvásárolható többféle formátumban
a HELMA könyvek weboldalán
(www.helma.hu)

Nyomdai kivitelezés:
BOOKS FACTORY Sp. z o.o.
ul. Cukrowa 22
71-004 Szczecin
Poland

Neszlényi Balázs - Csigavitéz belív.indd 6 2026. 04. 22. 9:24:23

Előszó

Lépj be a mesék erdejébe, ahol Csigavitéz megmenti a katicalányt, máskor nyálka-csapdákat kerül ki, a dölyfös király levedli gőgjét, a királyfi megtalálja az igazság forrását, és még egy összetört szív is meggyógyul egy tündérdal hatására.

Ebben a különleges mesekönyvben Csigavitéz kalandjai váltakoznak varázslatos, szívhez szóló történetekkel – mind ugyanannak a mesebirodalomnak a részei. Hol nevetésre fakasztanak, hol elcsendesítenek, de mindig valami fontosra emlékeztetnek: az együttérzésre, a segítőkészségre, a bátorságra, a barátságra. A csigaház belsejéből a szív legmélyéig – ez a könyv nemcsak gyerekeknek szól, hanem mindenkinek, aki hisz abban, hogy a mesékben ott rejlik a világ valódi arca.

Nyisd ki! Nézz körül! És talán egy Csigavitéz is rád kacsint valahonnan.

Neszlényi Balázs - Csigavitéz belív.indd 7 2026. 04. 22. 9:24:23

Neszlényi Balázs - Csigavitéz beliv.indd 8 2026. 04. 22. 9:24:24

A csiga szerencséje

Élt egyszer a nagy, kerek erdő legszélén egy kis csiga. Nagyon szerencsésnek mondhatta magát, mert az erdő lakói közül sokan a barátai voltak. Ez főként a jó természetének volt köszönhető: kedves volt, udvarias, és mindig szépen szólt másokhoz. Az állatok szerették is őt – csak egy gond akadt vele: kicsit lassúcska volt. De hát a csigák már csak ilyenek. Furcsa is volna, ha száguldoznának az erdőben – még a végén elütnének valakit a nagy rohanásban!

Csiga barátunk úgy gondolta, hogy épp ezért teremtette őt ilyennek a természet – nehogy ilyesmi balesetet okozzon. Olyan elővigyázatos volt, hogy még lassabban haladt, mint ahogy amúgy tudott volna.

Történt aztán egy napon, hogy a futrinka levelet hozott a fülemülétől:

„A kúpos csiga legénybúcsút tart a mező szélén, és várja rá jó barátját, a kis éticsigát."

Nosza, a kis csiga kicsípte magát, kifényesítette a házát, majd elindult szép lassan,

Neszlényi Balázs - Csigavitéz belív.indd 9 2026. 04. 22. 9:24:24

óvatosan, nehogy valakinek bántódása essék. A mező felé vezető ösvényen azonban egy hatalmas pocsolya állta útját. Kis csigánknak ez egyenesen tengernek tűnt! Meg is szeppent az akadály láttán.

– Lassú is vagyok, úszni sem tudok... Mire kikerülöm, lehet, hogy lekésem az egész legénybúcsút!

Ahogy így tanakodott, arra szállt a pacsirta.

– Mi a baj, kis csiga? – kérdezte.

– Jaj, ne is mondd, kedves pacsirta! Át kéne kelnem ezen a tengernyi tócsán, de félek, elkésem a barátom ünnepéről...

– Egyet se búsulj, csiga barátom! – felelte a pacsirta. – Átrepülök veled rögvest!

Azzal felkapta a kis csigát, és át is szállt vele a pocsolya felett. A csiga boldogan köszönte meg, majd folytatta útját. Ám ahogy tovább haladt, hamarosan egy nagy árok keresztezte az ösvényt. Csigánk szemében ez valóságos szakadéknak látszott.

– Ó, jajj, már megint! Most már biztosan elkések! – sóhajtozott. De akkor elé ugrott a mezei nyúl. – Szia, kis csiga! – köszöntötte. – Gyere csak, átugrom veled ezt az árkot!

Neszlényi Balázs - Csigavitéz belív.indd 10 2026. 04. 22. 9:24:24

Azzal felkapta a csigát, és egy nagy ugrással már az árok túlsó oldalán is voltak.

– Hálásan köszönöm, nyúl barátom! – mondta a csiga, és vidáman haladt tovább a mező felé.

Az úticél már nem volt messze. A dínomdánom estefelé kezdődött, és a kis csiga épp időben meg is érkezett. Megölelte csigabarátját, és elmesélte, milyen kalandokon ment keresztül, és milyen jó érzés volt számítani a barátaira.

– A barátság a legnagyszerűbb dolog a világon! – mondta a kúpos csiga. – Jó dolog, ha mindig számíthatsz valakire. De most gyere, a nyálkán csúszó bajnokság hamarosan kezdődik!

Azzal tovább csúsztak együtt – de csak lassan, nehogy véletlenül elüssenek valakit.

És talán senki sem sejtette még akkor, hogy ez a kis éticsiga, aki olyan udvarias, kedves, és hálás volt, egyszer még Csigavitéz néven válik az erdő legnagyobb hősévé.

Neszlényi Balázs - Csigavitéz belív.indd 11 2026. 04. 22. 9:24:24

Neszlényi Balázs - Csigavitéz belív.indd 12 2026. 04. 22. 9:24:25

Az irigy manó

Élt a mohaerdő közepében egy nagyon irigy kis manó. Mindent összehordott föld alatti vackába, amit csak talált az erdőben és az erdő körül, hátha egyszer szüksége lesz rá. Jöttek ezért hozzá az erdő állatai is, amikor valamiben hiányt szenvedtek, és tudták, hogy a manónak van, de soha egyiküket sem segítette ki.

– Hogyisne! – utasította el őket az irigy kismanó. – Akkor nekem nem jut elegendő!

Azzal becsukta az ajtót előttük. Olyan fukar volt ez a manócska, hogy lakásában halomba álltak az összehordott holmik, az éléskamrájában már penészedtek az ételek, de azok közül sem dobott volna ki egy darabot sem, mert sajnálta eltékozolni. Már álomra is alig tudta lehajtani a fejét, mert az ágya sem fért el a szobájában a rengeteg dologtól. Egy karosszékben bóbiskolt, és azon gondolkodott, mi az, ami még nincs neki, mit kutathatna még fel. Ahogy így morfondírozott, valaki kopogtatott az ajtaján.

Neszlényi Balázs - Csigavitéz belív.indd 13 2026. 04. 22. 9:24:25

Unottan kinyitotta, és egy ősz szakállú, kedves arcú öregembert látott.

– Szép napot, manó uraság! Lenne egy pohár meleg teája ebben a hidegben? – kérdezte.

– Akkor főznöm kell! – dohogott a manó. És különben is, alig van már teafilterem! Nem tudok segíteni.

Aztán szinte rácsukta az ajtót az öregember orrára. Ahogy visszalépett a házba, látta ám, hogy a konyhájából eltűnt minden. Nemhogy teafilter, de még bögre, csésze, teaforraló, edények sem maradtak sehol. A szobájában úgyszintén. Nemrég még alig fért el, most meg rengeteg hely lett hirtelen, mivel minden összehordott kacatja eltűnt. Csak az öreg karosszék maradt. Benézett a kamrába, hát csak egy szál penészes szalámi fityegett le a kötélről.

Ekkor egy hangot hallott, valahonnan a távolból.

– Ez a jutalma annak, aki mindent csak magának tartogat, és soha nem segít másokon, holott megtehetné.

A manó gyorsan kinyitotta az ajtót és kinézett. De az öregember már nem volt sehol.

Neszlényi Balázs - Csigavitéz belív.indd 14 2026. 04. 22. 9:24:25

Elszomorodott a kismanó.

– Ejj! Miért is voltam ilyen fukar, ilyen önző! – kesergett. – Ezután másképp lesz. Amit találok, azt megosztom az erdő lakóival, hogy nekik is jusson.

Azzal útnak indult, hátára dobta a zsákját, és amiket talált keresése során, azokat beletette, ahogy eddig is. De nem halmozta úgy fel, mint előtte, hanem ezentúl adott másoknak is, akik segítségért hozzá fordultak. Sőt, ő maga ajánlotta fel egyik-másik állatnak, hogy amiből neki több van, azt megosztja velük. Adott mogyorót a mókusnak, répát a nyúlnak, makkot a vaddisznónak, magokat a kismadaraknak, salátát a csigának. Rájött, hogy neki is mindig marad elegendő akkor is, ha másoknak is ad belőle. A sok kacat már nem is nagyon hiányzott neki, legalább a szobájában is elfért, és nem lógott többet penészes szalámi a kamrában.

Egyik nap, amint hazatért, egy nagyon szép, baldachinos ágyat pillantott meg a szobájában, azon kívül csodaszép teásbögréket és egy vadonatúj teáskannát a konyhában. Tátva maradt a szája a csodálkozástól. Ekkor egy hangot hallott.

Neszlényi Balázs - Csigavitéz belív.indd 15 2026. 04. 22. 9:24:25